

Nr 46

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 29 mars 1963 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 151, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

- 1) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370); samt
- 2) förordning om ändrad lydelse av 10 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272).

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås, i anslutning till en förhandlingsöverenskommelse om nya grunder för beräkning av sjuklön åt statsanställda, skatteplikt för sådan lön vid sjukdom och havandeskap som uppbäres från arbetsgivare vilken gjorts s. k. arbetsgivarinträde enligt 3 kap. 16 § lagen om allmän försäkring.

De ovannämnda *författningsförslagen* är av följande lydelse.

Förslag

till

Lag

om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 19 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 och anvisningarna till 19 § samma lag¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

19 §.

Till — — — 100 kronor;
ersättning, som på grund av försäkring i allmän sjukkassa eller jämlikt lagen om yrkesskadeförsäkring till-

(Föreslagen lydelse)

19 §.

Till — — — 100 kronor;
ersättning, som på grund av sjukförsäkring jämlikt lagen om allmän försäkring eller försäkring jämlikt la-

¹ Senaste lydelse av 19 § se 1961:42 samt av anvisningarna till 19 § se 1962:160.

(Nuvarande lydelse)

fallit den försäkrade, så ock sådan ersättning enligt annan lag eller särskild författning, som utgått annorledes än från allmän sjukkassa till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller under militärtjänstgöring, ävensom ersättning, vilken vid sjukdom, olycksfall eller arbetslöshet tillfallit någon på grund av annan försäkring, som icke tagits i samband med tjänst, dock att till skattepliktig inkomst räknas ersättning i form av pension eller annan livränta, så ock ersättning som utgår på grund av trafikförsäkring eller annan ansvarighetsförsäkring och avser förlorad inkomst av skattepliktig natur;

belopp, som — — — likartad form.
(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 19 §.

Socialhjälp, begravningshjälp — —
— influtna medlemsavgifter.

Utbytes sådan — — — skattepliktig intäkt.

Bestämmelsen att till skattepliktig inkomst icke räknas ersättning, som på grund av försäkring i allmän sjukkassa tillfallit den försäkrade, avser jämväl lön, som utgår från arbetsgivare i sådant fall, då denne enligt 28 § lagen om allmän sjukförsäkring eller jämlikt överenskommelse, som där sägs, äger uppbära arbetstagaren tillkommande ersättning från sjukkassa, dock att som skattepliktig inkomst skall anses den del av lönen, som överstiger vad arbetsgivaren ägt uppbära. För arbetsgivaren är den av honom i nämnda fall uppburna ersättningen från sjukkassan ävensom annan därifrån uppburne ersättning i anledning av kostnad för den anställdes räkning att betrakta såsom icke skattepliktig inkomst, endast därest den till den anställda utbetalda lönen eller den för honom havda kost-

(Föreslagen lydelse)

gen om yrkesskadeförsäkring tillfallit den försäkrade, så ock sådan ersättning enligt annan lag eller särskild författning, som utgått annorledes än på grund av sjukförsäkring, som nyss sagts, till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller under militärtjänstgöring, ävensom ersättning, vilken vid sjukdom, olycksfall eller arbetslöshet tillfallit någon på grund av annan försäkring, som icke tagits i samband med tjänst, dock att till skattepliktig inkomst räknas ersättning i form av pension eller annan livränta, så ock ersättning som utgår på grund av trafikförsäkring eller annan ansvarighetsförsäkring och avser förlorad inkomst av skattepliktig natur;

belopp, som — — — likartad form.
(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 19 §.

Socialhjälp, begravningshjälp — —
— influtna medlemsavgifter.

Utbytes sådan — — — skattepliktig intäkt.

Bestämmelsen att till skattepliktig inkomst icke räknas ersättning, som på grund av sjukförsäkring jämlikt lagen om allmän försäkring tillfallit den försäkrade, avser icke lön, som utgår från arbetsgivare i sådant fall, då denne på grund av 3 kap. 16 § andra eller tredje stycket nämnda lag äger uppbära arbetstagaren tillkommande ersättning från allmän försäkringskassa. För arbetsgivaren är den av honom i nämnda fall uppburna ersättningen från försäkringskassan ävensom annan därifrån uppburne ersättning i anledning av kostnad för den anställdes räkning att betrakta som skattepliktig inkomst, dock att ersättningen icke är skattepliktig för arbetsgivaren, därest den till den anställda utbetalda lönen eller den för honom havda kostnaden utgör för arbetsgivaren

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

naden utgör för arbetsgivaren icke avdragsgill utgift i förvärvskälla. Ersättning, som annorledes än i form av pension eller annan livränta utbetalas av arbetsgivare vid yrkesskada i de fall, då arbetsgivaren står s. k. självrisk enligt lagen om yrkesskadeförsäkring, räknas icke till skattepliktig inkomst i vidare mån än ersättningen överstiger vad som skulle ha va utgått vid försäkring enligt sistnämnda lag.

Skatteplikt föreligger icke — — — av motorfordon.

Skatteplikt föreligger ej — — — mottagarens utbildning.

Enligt 46 § 2 mom. — — — och 32 §§.

icke avdragsgill utgift i förvärvskälla. Ersättning, som annorledes än i form av pension eller annan livränta utbetalas av arbetsgivare vid yrkesskada i de fall, då arbetsgivaren står s. k. självrisk enligt lagen om yrkesskadeförsäkring, räknas icke till skattepliktig inkomst i vidare mån än ersättningen överstiger vad som skulle ha va utgått vid försäkring enligt sistnämnda lag.

Skatteplikt föreligger icke — — — av motorfordon.

Skatteplikt föreligger ej — — — mottagarens utbildning.

Enligt 46 § 2 mom. — — — och 32 §§.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Äldre bestämmelser skola dock alltjämt äga tillämpning dels i fråga om sådan lön som utgivits av statlig myndighet eller eljest utgått enligt av Kungl. Maj:t utfärdade bestämmelser i den mån lönen hänför sig till tid före den 1 juli 1963, dels ock i fråga om lön som utgivits av annan i den mån lönen hänför sig till år 1963 eller tidigare år.

Förslag

till

Förordning**om ändrad lydelse av 10 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272)**

Härigenom förordnas, att 10 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

10 §.

10 §.

Preliminär A-skatt skall icke beräknas — — — kostnadernas bestridande.

Preliminär A-skatt skall icke beräknas — — — kostnadernas bestridande.

Preliminär A-skatt skall icke utgå — — — grund av lagen om allmän försäkring.

Preliminär A-skatt skall icke utgå — — — grund av lagen om allmän försäkring.

¹ Senaste lydelse av 10 § se 1962: 666.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

Då lön utbetalas för tid, varunder arbetsgivaren äger jämlikt lagen om allmän sjukförsäkring uppbära arbetstagaren tillkommande ersättning enligt samma lag, skall preliminär A-skatt icke beräknas å den del av lönen, som svarar mot nämnda ersättning.

Preliminär A-skatt — — — i konkurs.

Preliminär A-skatt — — — i konkurs.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Äldre bestämmelser skola dock alltjämt äga tillämpning dels i fråga om sådan lön som utgivits av statlig myndighet eller eljest utgått enligt av Kungl. Maj:t utfärdade bestämmelser i den mån lönen hänför sig till tid före den 1 juli 1963, dels ock i fråga om lön som utgivits av annan i den mån lönen hänför sig till år 1963 eller tidigare år.

Till utskottet har hänvisats de i anledning av propositionen väckta, likalydande motionerna I: 772 av herr *Gorthon m. fl.* och II: 935 av herr *Carlsson* i Göteborg *m. fl.*, vari hemställts,

1) att riksdagen måtte besluta, att den i propositionen nr 151 föreslagna ändringen av 19 § kommunalskattelagen jämte anvisningar icke skall äga tillämpning beträffande lön, å vilken skatt skall beräknas enligt sjömansskatteförordningen, samt

2) att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig ändring av författningstexten.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen I: 772.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Inledning, s. 5,

Gällande bestämmelser, s. 5—6,

Departementschefen, s. 6—7.

Av innehållet i *de förevarande motionerna* må här återges följande.

Motionärerna framhåller, att i propositionen inte synes ha beaktats de speciella skatteregler som gäller för ombordanställd personal, den s. k. sjömans-

skatten. I samband med ikraftträdandet av förordningen om sjömansskatt föreslog de ombordanställdas organisationer ett särskilt system för beräkning av skatt för de fall, då sjuklön utgår och redaren uppbär utgående sjukpenning från sjukkassan. Detta system siktade på att den anställde skulle få samma nettolön efter skatt under sjukdom som när han var frisk och i arbete. Efter förhandlingar träffades den 4 april 1959 likalydande överenskommelser mellan Sveriges Redareförening och de ombordanställdas organisationer innebärande bl. a. att redare, som utbetalar lön till ombordanställd, vilken är arbetsoförmögen på grund av sjukdom eller skada, skulle äga tillgodoräkna sig det belopp som motsvarar skillnaden mellan sjömansskatt å lön före och efter avdrag av sjukpenningen.

I anslutning till ovannämnda överenskommelser har sjömansskattenämnden i särskilt meddelande fastställt regler, som skall gälla vid beräkning av beskattningsbar inkomst då sjuklön utgår. I praktiken innebär dessa att den anställde under sjukdom skall erhålla full lön och att skatteavdrag skall verkställas i vanlig ordning å denna inkomst. Den ombordanställda erhåller med andra ord samma nettolön som då han är i tjänst. Vid beräkning av den beskattningsbara inkomsten vid redovisning av sjömansskatt minskas den utbetalade lönen per sjukdag med av sjömansskattenämnden fastställda belopp. Detta system, som medger en långt gående individuell rättvisa, har i praktiken visat sig fungera väl och vara till fördel för alla parter. Enligt motionärernas mening bör man därför söka bibehålla detta system. Motionärerna föreslår därför att de i propositionen föreslagna bestämmelserna inte skall gälla för lön, å vilken skatt beräknas enligt sjömansskatteförordningen.

Utskottet

Den 28 mars 1963 träffades överenskommelse mellan civildepartementet och statstjänstemännens huvudorganisationer rörande de statsanställdas sjuklöner och semesterförmåner. Överenskommelsen innebär bl. a. att s. k. arbetsgivarinträde enligt 3 kap. 16 § lagen om allmän försäkring skall ske beträffande tjänstemän med rätt till sjuklön. Undantagande från arbetsgivarinträde skall kunna medgivas i fråga om tjänsteman, som ansökt här om. Vid överenskommelsen har förutsatts att utgiven sjuk- och havandeskapslön i sin helhet skall utgöra skattepliktig inkomst.

Enligt nuvarande bestämmelser är ersättning, som vid sjukdom utgår på grund av den obligatoriska sjukförsäkringen, skattefri. Har arbetsgivarinträde skett, är den del av sjuklönen, som motsvarar sjukpenningen, skattefri för arbetstagaren, medan den av arbetsgivaren uppburna sjukpenningen är skattepliktig för den senare.

I den förevarande propositionen föreslås -- såsom förutsatts vid träffandet av den ovannämnda överenskommelsen -- att utgiven sjuklön vid arbetsgivarinträde i sin helhet skall utgöra skattepliktig inkomst för arbetstagaren.

I de likalydande motionerna I: 772 och II: 935 har hemställts att den i propositionen föreslagna ändringen av beskattningsreglerna inte skall äga tillämpning beträffande sjuklön, å vilken skatt beräknas enligt bestämmelserna i sjömansskatteförordningen. Som motivering för yrkandet har anförts att beskattningsreglerna för sjömän medfört speciella, av sjömansskattenämnden fastställda bestämmelser för beräkning av skatteavdrag på sjuklön samt att dessa bestämmelser i praktiken visat sig fungera väl och vara till fördel för berörda parter.

Innan ställning tas till förslagen i propositionen och motionerna skall här i korthet lämnas en redogörelse för gällande bestämmelser rörande beräkning av sjömansskatt på sjuklön.

Sjöman tillkommande ersättning från allmän försäkringskassa för tid, under vilken han varit sjuk eller skadad och erhållit lön från redaren, äger redaren i sjömannens ställe uppbära från försäkringskassan. På grund av att ersättningen från försäkringskassan är skattefri, skall sjömansskatt inte beräknas på den del av sjuklönen, som motsvarar nämnda ersättning. Enligt överenskommelse mellan redarna och de ombordanställda äger emellertid redare, som utbetalar lön till ombordanställd i när- eller fjärrfart, vilken är arbetsoförmögen på grund av sjukdom eller skada, tillgodoräkna sig det belopp, som motsvarar skillnaden mellan sjömansskatt på lön före och efter avdrag av sjukpenningen. Från sjömannens inkomst skall redaren sålunda verkställa avdrag med belopp, som motsvarar det skatteavdrag, vilket skulle ha verkställts om sjuklönen utgjort vanlig lön.

Det i propositionen framlagda förslaget rörande beskattning av sjuklön vid arbetsgivarinträde är som ovan nämnts föranlett av den överenskommelse, som träffats med statstjänstemännens huvudorganisationer om nya grunder för beräkning av sjuklön. Utskottet har för sin del inte funnit anledning till erinran mot förslaget i propositionen i vad detsamma avser sådana statliga och enskilda befattningshavare, på vilka enbart kommunalskattelagens regler är tillämpliga vid beskattningen.

Beträffande skattskyldiga, som har att erlægga sjömansskatt, vill utskottet emellertid framhålla följande. Vid tillämpningen av nuvarande bestämmelser rörande skattefrihet för ersättning, som vid sjukdom utgår från allmän försäkringskassa, har man för redarnas och sjömannens del sökt åstadkomma ändamålsenliga och materiellt riktiga bestämmelser. Med hänsyn till sjömansskattens karaktär av definitiv källskatt har av tvingande skäl de på grundval av avtalsuppgörelser mellan redarna och de ombordanställda i administrativ väg utfärdade tillämpningsföreskrifterna rörande skatteavdrag på sjuklön givits en sådan utformning, att de svårligen — med bibehållande av nuvarande ekonomiska förmåner för redarna — kan anpassas till de i propositionen föreslagna bestämmelserna. På grund härav vill utskottet för sin del förorda, att gällande ordning för beskattning av sjömannens sjuklöner bibehålles. Utskottets förslag medför, att bestämmelserna i 14 § 1 mom. sjömansskatteförordningen rörande uppbörd av sjömansskatt bör kompletteras med ett stadgande, som ansluter sig till de av sjö-

mansskattenämnden utfärdade tillämpningsföreskrifterna rörande beräkning av skatteavdrag på sjuklön. Med det anförda har yrkandet i motionerna I: 772 och II: 935 blivit tillgodosett.

Vad i övrigt föreslagits i propositionen föranleder ingen erinran från utskottets sida.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen — med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 151 icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas samt med bifall till de likalydande motionerna I: 772 av herr Gorthon m. fl. och II: 935 av herr Carlsson i Göteborg m. fl. — måtte

dels antaga de vid propositionen fogade förslagen till

1) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), samt

2) förordning om ändrad lydelse av 10 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272),

dels ock antaga följande såsom *utskottets förslag* betecknade

Förslag

till

Förordning

angående ändrad lydelse av 14 § 1 mom. förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt

Härigenom förordnas, att 14 § 1 mom. förordningen den 16 maj 1958 om sjömansskatt skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

14 §.

1 m o m. Det åligger redare att till sjömansskattekontoret för varje period om två månader, räknat från beskattningsårets början, inbetala och redovisa under perioden innehållen sjömansskatt.

(Utskottets förslag)

14 §.

1 m o m. Det åligger redare att till sjömansskattekontoret för varje period om två månader, räknat från beskattningsårets början, inbetala och redovisa under perioden innehållen sjömansskatt. *Sådan skatt skall dock icke inbetalas å den del av till sjöman utbetald sjuklön, vilken motsvarar den ersättning från allmän försäkringskassa som redaren äger uppbära på grund av bestämmelserna i 3 kap. 16 § andra eller tredje stycket lagen om allmän försäkring.*

(Nuvarande lydelse)

För redovisningen — — — över
skatteavdrag.

För varje — — — en månad.

Förteckning skall — — — fast-
ställt formulär.

(Utskottets förslag)

För redovisningen — — — över
skatteavdrag.

För varje — — — en månad.

Förteckning skall — — — fast-
ställt formulär.

Denna förordning träder i kraft da-
gen efter den, då förordningen enligt
därå meddelad uppgift utkommit från
trycket i Svensk författningssamling.

Stockholm den 14 maj 1963

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, fröken
Ranmark, herrar Stefanson, Wärnberg, Yngve Nilsson, Gösta Jacobsson,
Sundin*, Paul Jansson och Erik Filip Petersson*; samt

från a n d r a kammaren: herrar Brandt, Allard, Vigelsbo, Magnusson i
Borås*, Darlin, fru Holmqvist, herrar Kristenson i Göteborg, Larsson i Umeå,
fru Skantz och herr Broberg.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.